abiectas hēre voluit· qꝛ i vtro
qꝫ hoīes ſuā gloriam querunt

Capitu-
lū·xviij·

Dubitatur vtrū mulie
a res peccēt mortaliter in
ſupfluo ornatu Rūdꝫ
tho·vbi ſup·Cir ornatum mu
lierum ſunt eadem attēdenda
que ſupra cōmuniter dicta ſunt
cir exteriorem cultum vicꝫ quā
qꝫ pma et duo vltima ⁊ inſup
quod dā aliud ſpāle ſcꝫ qꝫ mu
liebris cult9 viros ad laſciuiā
prouocat ſcđm illud pū·vij·
Ecce mulier occurrit illi orna
tu mētricio prepata ad capiē
das animas·pōt tamē mulier
licite operam dare ad hoc ut vi
ro ſuo placeat ne p ei9 cōtemp
tum in adulteriū labatur· vn̄
i·corī·vij·Mulier que nupta
eſt cogitat que mūdi ſūt quō
placeat viro·Et ideo ſi mulier
cōiugata ad hoc ſe ornet ut vi
ro ſuo placeat pōt hoc facē abſ
qꝫ peccato· vnde·i·thi·ij·dicit
aplūs Mulieres in habitu ōr
to cū reuerēcia ⁊ ſobrietate or
nātes ſe non in tortis crinibuſ·
nec auro nec margaritis·aut ve
ſte pciosa p quod datur intel
ligi qꝫ ſobrius et moderatus ōr
tus non prohibetur mulieib9·
ſed ſupfluus ⁊ inuerecūdus et
impudicus Ille aūt muliēs q̄
viros nō habēt nec volunt ha
bere et ſunt in ſtatu nō habēdi
nō poſſunt abſqꝫ pccō appete
re placere virorum aſpectibus
ad cōcupiſcendum· qꝛ hoc eſt
dare eis incētiuū peccādi· Et ſi
quedam hac intencōe ſe ornēt
ut alios prouocēt ad cōcupiſ
cenciam mortaliter peccant· Si
aūt ex quadam leuitate vel ex
vanitate ꝓpter quādam iactā
tiam nō ſemp eſt mortale pecca
tum ſed qn̄qꝫ veniale· Et eadē
racio eſt q̄tum ad hoc de viris
Et licet mulieres caput nudan
tes a pccō poſſint excuſari quā
do hoc nō fit ex aliqua vanita
te ſed ꝓpter terre cōſuetudinē
tn̄ conſuetudo talis nō eſt lau
dabilis·hec tho· ¶ Sed quid b
de religioſis· Rn̄dit vlricus li·
vi·tract·ij·c·x·pcioſitas veſtiū
vel ornatus tunc eſt mortale pecca
tum cū eſt cōtra profeſſionem
alicui9 Sicut cū alique monia
les profiſſe pauptatē et ſeculi
abrenūtiacōnem ornant ſe ad
modum theatricarū mulierum
vel etiam mōchi abiecto habi
tu religionis ſue·deferūt habi
tum clericorū ſecularium· vel ſi
hoc procedit ex ſupbia damna
biliter vel ordinatē ad prouo
cādum alios ad cōcupiſcētias
illicitas ·inexcuſabiles aūt ſunt
mulieres cū a viris prohibite
nihilominus immoderate ſe or
nant·patet enim qꝫ tūc fatiūt

ex ſupbia vel ex libidine pccā
aūt oim habētiū incitamētū li
bidinis ex tali ortu redūdāt
in talē perſonā p aggūacōem
c culpe hec vlricus ¶ Sed quō
tenebit ſe vxor ꝓpter maritum
ſuū ſe ornās ne peccet: alijs oc
caſio ruine exiſtēdo ſꝫ. durād
in .iij. di. xxxvij. nō ſolū peccat
qui dat alij directe occaſionē
peccādi ſed etiam qui ſcienter
⁊ abſqꝫ iuſta neceſſitate ꝓpo
nit alicui materiā vn̄ ſumit oc
caſionē peccādi. maxīe qn̄ cre
dit eū diſpoſitum eſſe ad tale
pccm̄ verbi ḡtia. ſi mulier cre
dit aliquē male diſpoſitū ad
ꝯcupiſcend eā ſi ſcienter ⁊ abſ
qꝫ neceſſitate iuſta vel debita
vtilitate preſentet ſe ei peccat.
vnicuiqꝫ eni deus mādauit de
proximo ſuo nō aūt diſplicet
ſatis alicui dānacō proximi q̄
ſcienter ꝓponit ei mateiam vn
de ſumit occaſionem peccādi
d ¶ Sed nunq̄d eſt mōrle pec
catū viris induere muliebria
veſtimenta ⁊ ecōuerſo mulie
bꝫ induere veſtimētum virile
ſꝫ. alexād vbi ſup. virū indui
muliebri veſte ⁊ mulierē veſte
virili ī ſe malū eſt. eo ꝙ vtriqꝫ
ſexui diuiſa indumēta dedit na
tura ut dicitur deu. xxij. in glo.
ſup illud non induetur. tn̄ ex
cuſatur a pccō cū aliquis hoc
facit cauſa ncītatis ut ſi quis
ꝯgreretur ad mortē ⁊ ūt occul
taretur veſtimētū accipet mu
liebre vel cum mulier ut ſuet
corpis caſtitatē veſte viri idu
itur. Sicut legitur de btā ma
rina ⁊ beata eugenia. Cū aūt
hoc fit ex ꝯſuetudine ut poſſit
licentius libidinē ſuā implere
vir cū mulieibꝫ ⁊ mulier cū vi
ris. ſicut aliqn̄ factū eſt. vel cū
hoc fit ut alij hoc videtes ad li
bidīeꝫ prouocētur mōrle pec
catū eſt hec alexā. Cōcordat
thō. vbi prius dic. cult9 extei
or ꝯpetere debet cōdicōni per
ſone ſcōm ꝯmunē ꝯſuetudinē.
⁊ ideo de ſe viciōſum eſt ꝙ mu
lier vtatur veſte virili vel ecō
uerſo. Spāliter aūt hoc pro
hibetur in lege deu. xxij. ꝙ gē
tiles tali mutacōe habit9 vte
bantur ad ydolatrie ſupſticō
nem. pōt tn̄ hoc qn̄qꝫ fieri ſine
pccō ꝓpter aliquam neceſſita
tem. vel cā occultādi ab hoſti
bus. vel ꝓpter defectū alteriuſ
veſtimēti. vel ꝓpt̄ aliqd aliud
huiuſmoi hec tho. ¶ Sed q̄d e
de mulieribꝫ ſe coloratibus vel
alia figmēta ad apparētē pul
chritudinem adhibētibus ſꝫ.
Ciprianus li. de habitu virgi
nū. nō virgīes tm̄ aut viduaſ
ſed etiā nuptas puto etiā oēs
feminas omino eſſe admonē
das ꝙ opus dei ⁊ facturā ei9
⁊ plaſma adulterare nullo mō

debeant adhibito flauo colorē
vel nigro puluere· vel rubore· a
quolibet lineamēta natiua cor
rūpēte medicamine· manꝰ deo
inferunt qñ illud quod ille for
uit reforīe contendūt Impug
nacō iſta diuini opꝛis eſt ꝑua
ricacō ꝯ veritatis· deū vide nō
poteris cum oculi tibi non ſint
quos deꝰ fecit ſed quos dyabo
lus īfecit· de inimico tuo tēpta
cū illo pariter arſura· vbi tho·
dicit fucacō de qua loq̄tur· Ci
prianus eſt quedā ſpēs fictōis
que nō poteſt eſſe ſine peccato·
que etiā ut nō dubitat augꝰ· i
eplā ad poſſidonium Ipis mai
tis nolētib; decipi diſplicet· nō
tamen ſemꝑ talis fucacō ē pec
catum mortle ſed ſolū quando
fit ꝓpter laſciuiam vel in dei cō
tēptū de q̄bꝰ caſib; loq̄tur Ci
prianus· Sciēdū tñ ꝙ aliud ē
fingere pulchritudinē nō ha
bitā· ꝯ aliud eſt occultare tur
pitudinē ex aliqua cauſa pro
uenientē puta egritudie vel ali
quo huiuſmoi· hoc enim eſt li
citū· qꝛ ſcdm apſm· i· corī· xij·
Que putamꝰ ignobiliora mē
bra eſſe corpꝛis hijs honorem
habundantiorē circumdamus
f ¶ Queritur vtrū artifices ornē
torum ſupfluorū ꝑſatorum fa
ctores peccēt mortliter Rñdit
thō· ibidē· Si qua ē ars ad
faciēdum opera aliqua quibꝰ
hoīes vti nō poſſunt abſq; pec
cato ꝑ ꝯñs artifices talia faciē
do peccarēt utputa ꝑſtēdes di
recte alijs occaſionē peccandi
puta ſi quis fabricaret ydola
vel aliq̄ ad cultū ydolatrie per
tinentia Si q̄ vero ars ſit cuiꝰ
operibus poſſunt hoīes bñ vel
male vti ſicut gladij· ſagitte· et
alia huiuſmoi· vſꝰ taliū artiū
nō eſt peccatū ⁊ hec artes ſole
ſunt dicēde ſcdm criſoſt· ſuper
math· Si tamē operibus ali
cuiꝰ artis ut pluries aliqui ma
le vterentur quāuis de ſe non
ſint illicite· Sūt tamen ꝓpter
offitium pncipis a ciuitate ex
ſtirpāde ſcdm documēta pla
tonis Quia ergo mulieres lici
te ſe pñt ornare vel ut conſer
uent decētiam ſui ſtatus vel ali
quid etiam ſupaddere ut pla
ceant viris· cōſequēs eſt ꝙ ar
tifices talium ornamentorum
nō peccāt in vſu talis artis niſi
forte inueniendo aliqua ſuper
flua ⁊ curioſa· vnde criſoſt· di
cit ſup math· ꝙ ab arte calceo
rū ⁊ textorū multa abſcindere
oportz· etei ad luxuriā dedu
rūt neceſſitatē eius corrūpētes
artem male arti ōmiſcētes hec
thō· Alexander vbi ſupra dicit
Qui viris faciūt īdumenta mu
liebria ⁊ mulieib; virilia ut ſe
inuicē magis excitent ad luxu
riā ⁊ ut licētiꝰ poſſint explere

libidīe tales artifices peccāt
mortaliter. de talibus loquitur
Criſoſ. cū inqͣt Viros ī mulie
rū forās deducāt ⁊ molleſcere
faciāt ꝑ calciamēta laſciuie cū
ſuperfluis ⁊ nociuis eas arceri
ſtatuim⁹. ⁊ loqͣtur de arte tex
toria qua fiūt veſtimēta viris
⁊ arte ſutoria qua fiūt eis calci
amēta muliebria. hec alexand.

g S; nunqͥd ſi artifex reqͥra
tur ⁊ petatur ut ſibi faciat ve
ſtem vane diſpoſitiōis curioſā
vel vanā nouiter inuentā ⁊ ſic
de domibus ⁊c̄ nunqͥd ꝓpter lu
crū debet facere talia. Re. mgr̄
henri. de haſſia in lectura ſup gen.
ꝙ artifices nō debēt eſſe taliū
veſtiū excogitatores ⁊ a forti
ori non taliū factores niſi for
te caſus ſpecialis qñq; aliud ex
poſcat. Racio eſt quia nullus de
bet aliū ad vanitates prouocare.
nec ad ſuperfluos ſūptus occa
ſionare. nec quicquam iuuare de
bet ut vani hoīes ſuas adinuē
cōes friuolas ⁊ cogitatus no
xios expleāt in opere. hec ille
Sed nūquid taliuſmodi orna
menta aliqñ ꝑ cōſuetudinem
ſine graui pcc̄o pn̄t deferri. Re.
mgr̄ ioh̄. de tābaco. li. de cōſol.
theo. in hijs q̄ ſunt ſolū mala
quia prohibita. multū excuſat
ī toto vel in tāto cōſuetudo ideo
ī talib; ex vi rōnabilis cōſuetu
dinis p̄ſertim ſi p̄ſcripta ſit. ē

cōtra ius ſcriptū multociēs fa
ciendum. nam ⁊ gratianus ille
gracōſe dicit ꝙ cōſtitucō vten
tiū morib⁹ confirmatur. q̄ uis
etiam ſuperflua ornamenta geſta
re ad cōplacendū multis ſācto
rū auctoritatib; reprobetur tn̄
hoc ſine excluſo raciōe cōſuetu
dinis geſtari poſſunt ſine graui
pcc̄o. Cauſa aūt quare in tali
b; ſaltem circumſcripto ſcād a
lo excuſare valeat cōſuetudo ē
Quia res que ꝓpter ſui noui
tatē ⁊ ꝑ conſequēs raritatē ymā
ginatiōe; excitāt ⁊ ꝓuocāt ad
libidinē. eo ſc; ꝙ ꝓpter ammirai
hoīes res huiuſmoi magis cō
ſiderāt ⁊ profūdi⁹ cogitāt. Il
le quidē res quādo in cōſuetu
dinē veniūt ceſſant ymagina
cōe; excitare ⁊ ad libidīe; pro
uocare. eo ꝙ tūc ceſſant qͥdā ra
ra ēē ⁊ ammiracione digna et
cogitare cōſideracione ꝓfūda
hec ibi. Quo ad .ij. pn̄cipa h
le notandū ꝙ ſuperbiā ornatus
diſſuad; primo peccatū multi
plex inde oriēs. Primū eſt ina
nis gloria quā rariſſime ibi q̄s
deuitat. Exēplū de diuite epu
lone in purpura luc. xvi. vnde
gre. in omelia ibidē nemo ve
ſtimenta p̄cipua niſi ad inanē
gloriā querit. Secūdū ē tuor
mētis ſup alios. vnde herodes
veſte p̄cioſa indut⁹ elatus in
ſeipſo ab angelo necatur actu.

xij. Tertiũ eſt ꝙ cõfũdũt pau
peres talia nõ habẽtes. nam ſi
cut p apl'm .i. corĩ. xi. Corinthi
arguũtur ꝙ p eſcam ſuã cõfu
debant nõ habentes ſic p veſti
menta fieri põt ſcd'm baſilium
in rgula. Quarto molle ꝛ effe
minatũ efficiũt. Exẽplũ de epu
lone qui ſicut ꝓpter ſupbiam
purpura induebatur ad extra.
ita biſſo ꝓpt' molliciẽ ad intra
ſcd'm glo. Quintum eſt rapia
vl' furtũ aut illicitus labor q̃ a
talib; faciliter exercetur ut ſup
flua veſtimenta habeant ꝛ ſpo
liãt pauperes. vñ petrus dami
ani de cõtemptu mũdi Illa ve
ſtis non immerito rapia eſſe nũ
cupatur q̃ duoꝝ vel triũ etiam
veſtium ſũma coemitur. Rapi
nam procul dubio ꝑpetrãt qui
vani honoris ardore ſuccenſus.
duarum impẽſas veſtiũ i vnã
redigit et ꝓximũ ſuũ quem ſi
cut ſeipm amare debueãt i ſua
nuditate relinquit. Sextũ eſt
ſcãdalum proximi nã qui ſcan
dalizauerit vnũ ex minimis iſtiſ
qui in me credũt expedit ei ut
ſuſpẽdatur mola aſinaia i col
lo eius ꝛ demergatur in ꝓfun
dum maris math. xviij. Septi
mũ eſt pticipacõ omniũ crimi
nũ que alijs eius exẽplo fatiũt
vel ad lr̃am ſcd'm ps. Peccatũ
cõcomittetur eũ quodãmodo
ſicut veſtimẽtũ quo coopitur.

ꝛ ſicut zona q̃ ſemp p̃cingitur
Secũdo diſſuadet ſupbiã ve i
ſtiũ exempla ſanctorũ. Primo
dei qui nobiliſſimũ ſpiritum in
nob' veſtiuit carne fragili ſcʒ
illud iob. x. Pelle ꝛ carne veſti
ſti me Secũdo deus qui p'mis
parẽtibus fecit tũicas pelliceaſ
gẽn. iij. Item heſter. xiiij. ait: tu
ſcis dñe ĩfirmitatem meã et ne
ceſſitatẽ meã ꝙ abhominer ſig
num ſupbie ꝛ glorie mee qđ
ẽ ſuper caput meum in diebus
oſtẽtacõis mee ⁊ deteſtor illđ
quaſi pãnum mẽſtruate ⁊ nõ
portẽ illud in dieb; ſilentij mei
Itẽ iob. xvi. Saccũ ꝯſui ſup cu
tem meã Item math. iij. Ioẽ io
hãnes erat veſtitus de pilis ca
melorum. Item ſcdʒ maximum
in ſermõe. beatiſſima v'go vix
tunicam vnam habuit. Item
criſt9 ſcdʒ criſoſtomũ veſtimẽ
ta abiecta habebat. Item de ã
tiquis patrib; dicit apl'us heb.
xi. Circuierũt in melotis in pel
libus caprinis. Item auguſtin9
dixit ut eius canit legenda Fa
teor de p̃cioſa veſte erubeſco.
Tercio idem diſſuadet mul k
tiplex ſuperborũ in veſtitu ſtul
ticia quaꝝ p'ma eſt ꝙ exterioã
vilia interiorib9 nobiliſſimis
preponunt ſcʒ corp9 aĩe. Se
cũdo ꝙ dei ordinẽ peruertũt ꝛ
nature. quia ancillã ſcʒ carnẽ
preponunt dñe idẽ aĩe. ⁊ dñe

ꝓpria. ancille tradunt. Terciõ
ꝙ plus expendunt ut oculos
alioꝝ paſcãt ꝙ̃ ꝓpriũ ventrẽ
Quarto putãt ꝙ ex precioſita
te ſelle ⁊ freni equ9 id ẽ corp9
appcietur. Quinto ꝙ omnia bo
na ſua volũt habere bona ⁊ decõ
ta ⁊ ſolam aĩam ſcꝫ aug9. tur
pem. Quo ad .iij. principa
le queritur vtꝝ ſit virtuoſum
⁊ laudabile deferre veſtimẽta
hũilia nõ precioſa vel abiecta
Re. ſcꝫm thõ. quolibe. x. q. xiiij.
Quo ad iſtud aliter eſt loquẽ
dũ de pſona publica in digni
tate aliqua vel in ꝑlatuã cõſti
tuta. Aliter de perſona ꝑuata
cui nulla cura regiminis vel pre
lacõis eſt omiſſa. In perſona ei
publica duo cõſiderãtur ſcꝫ ſta
tus dignitatis ⁊ ꝓprie perſone
cõdicõ. Circa que duo ita ſe de
bet hr̃e ne dignitatis auctori
tas veniat in contẽptum ⁊ ne
ipſe in ſuperbiã efferatur. vtꝝ
qꝫ igitur ei põt eẽ laudabile ⁊
ꝙ pretioſis vtatur ad reuerẽ
ciam auctoritatis inducẽdam.
⁊ ꝙ vilibꝫ vtatur racõe ꝓprie
hũilitatis. Sic dũtaxat. ne q̃
ad auctoritatem cõſeruãdam
ſiũt in ſuperbiã degenerent. ⁊
ne dũ nimis ſeruatur hũilitas.
regẽdi frangatur auctoritas
ſicut dicit aug9. hec thõ. Ex q̃
ſeq̃tur ꝙ virtuoſũ ⁊ laudabi
le ſit in pſona publica ſi ꝓprie

īfirmitatis intuitu veſtimẽta
deferat hũilia. vnde ĩ laude bti
martini epi dr̃. ꝙ poſt ſuſcep
tũ epatum eadẽ in eius veſti
bus manſit vilitas ⁊ abiectio
Et de demoſtene pho legitur.
ꝙ tã diu vtebatur toga phi
loſophica ꝙ̃ diu fuit vulgo ĩ
cognitus. Sed vita ⁊ eloquẽ
cia cognitus. ait Valo vene
rai vitã ⁊ ſapiẽtiã ꝙ̃ togã. vn
de tunc cõmunib9 vtebatur ve
ſtibus Item gre. i. dyalogoꝝ
de btõ equitio abbate dic̃. ꝙ
tam vilis erat in veſtibus atqꝫ
ita deſpectus. ut ſi quis illum
fortaſſe neſcirꝫ. ſalutatus etiã
reſalutare deſpiceret. vñ vix ã
nunq̃ legitur de ſanctis ꝙ au
ctoritatem ſuam in regimine ve
ſtium precioſitate exhibuerãt
venerãdam. ſed poci9 veſtium
vilitate. moꝝ humilitate ⁊ vi
te ſãctitate. ut apli de quibꝫ le
gitur ꝙ fuerũt pãnoſi id ẽ vi
libus pannis induti. Et criſtũ
pannis mater ĩuoluit id ẽ ſm
Bern. ⁊ alb. vilib9. Nõ ĩ mq̃t
brn. fit mencio de pellibus aut
alijs precioſis ſuppellectilibus.
ut nob cõmendet pauptatem
habitus ⁊ indumenti vilitatẽ
De pſonis vero ꝑuatis quibꝫ
nulla cura regiminis vel prelacõ
nis ẽ omiſſa. dõ. ſcꝫ thõ. loco
ꝑallegato Meritorie ⁊ virtuo
ſe agũt ſi portãt intuitu ꝓprie

hũilitatis ⁊ amore cõtempt⁹
mũdi, veſtimẽta hũilia et hũi
liora ⁊ viliora ꝙ̃ ſtatus ꝓpri⁹
m req̊rit· ¶ Nec obſtãt cauilla
cõnes inquoꝝ qui p̃mo in cõ
trarium arguũt· Attendẽdum
ab hijs qui ĩ veſtimẽtis ouiũ
veniũt intriſecus aũt ſunt lupi
rapaces· rñſio ſcd̃m thomã ꝙ
hoc eſt pro vilitate veſtiũ / q̈
nunq̃ lupi vilia induerent / ñ
criſti ouiũ hec veſtimẽta eſſent
ꝓpria· Secundo dicunt talem
habitũ deferentes ſcãdalizare·
Rñdit iero· in epl̃a ad marcel
lam Scandalizat quempiam
veſtis fuſcior· ſcandalizet ⁊ io
hãnes quo inter natos mulie
rum nullus maior fuit qui an
gelus dictus dñm q̊ȝ baptiſa
uit qui camelorũ veſtitus teg
mine zona pellicea cingebatur
Tercio dicũt· cũ in corde virtus
lateat nihil officit veſtimentũ
ſi cor fuerit bonum· Rñſum eſt
de hoc ſupra Quarto obiciunt
aug⁹· iij· de doctrina xp̃iana ⁊
habetur di· xli· c· quiſquis · q̃s
quis rebus tranſeũtibꝫ ſtricti⁹
vtit̃ ꝙ̃ ſe habet cõſuetudo eo
rum cũ quibꝫ viuit· aut intem
perãs ẽ aut ſupſticiõſus · Rñdꝫ
ꝙ gracianus falſe allegat· q̈ i
oĩbus correctis originalibꝫ btĩ
aug⁹· hẽtur tẽperãs ⁊ nõ intẽ
perans Et ſic tho· ⁊ oẽs famoſi
allegãt, Qn̊to arguũt btm̃ bã
tholomeũ vſum fuiſſe purpura
clauata· Rñdit bonauẽtura li·
de perfectõne euãgelica ꝙ illd̓
ĩ legẽda romana nõ habetur
Et ſi verũ eſt quod dicitur· di
co ꝙ neceſſitate ductus hoc fe
cit· q̈ aliud in regione illa cali
da veſtimẽtum portabile non
inuenit· Item nõ ꝙ dyabolus
dixit cõſimilia verba ꝑ ꝓdolum
Criſti etiam veſtimẽtum tuni
ce incõſutilis p̃ciosum fuiſſe ne
gat exp̃ſſe criſoſt· ſup math·
in opere impfecto· ¶ Qñtum n
vero ſit meritorium talia defer
re patet ꝑ petrũ damiani libro
de cõtemptu mundi dicentem
rex niniue purpura indut⁹ ꝓp
ter ciuitatis excidiũ co opert⁹
ſacco diuini furoris motum cõ
triti cordis hũilitate placauit
Ezechias quoqꝫ cultu r̊gio de
coratus terribiles r̊gis aſſirio
rum minas tremefactus audi
uit· Sed mox ut ipẽ cilitio te
gitur cilitioqꝫ tectos ad ꝓphe
tam mittere nuntios non eru
buit ꝓpinquum diem victorie
et optate proſperitatis , oracu
lum reportauit· Alã ecce ãge
lus dñi cẽtum octuagintaqui
qꝫ milia aſſiriorum vna nocte
percuſſit· Egregi⁹ ille prophe
tarum yſaias ad diuine iuſſio
nis imperium veſtimenta depo
ſuit et trium annorum ſpacio
nudus , et diſcalciatus inceſſit

Erubeſcat igitur dicit pe. dam.
humana ſupbia Ex quo patz
q̄ humilitas veſtiũ deum pla
cat gratiã meretur ⁊ proximũ
edificat. vnde thõ. 2. 2. vbi ſu
p̄ dic̄. ſic. Si vilioribus veſti
b9 q̄ ceteri q̃s induatur nõ ſp
peccat. ſ3 ſi hoc faciat ꝓpter ma
ceracõez carnis. vel humiliacio
nem ſpũs: ad virtutem tēpera
tie pertiet. hoc aũt p̄cipue per
tiet ad hos q̃ alios verbo ⁊ ex
emplo ad pniaʒ hortãtur. hec
thõ. ¶Capitulũ. xix.

Quarto decio prohibe
tur hic dei tēptacõ vn
de deu. vi. non tēptab
dñm deũ tuũ. Et idē xp̄us cõ
dyabolũ allegauit math. iiij.
a ¶Ubi p̄mo videndũ. q̃d ſit
deũ temptaē. Scõo quot ge
nera hoim i illud vitiũ incidãt
Tercõ de gradib9 deũ temptã
tium. Quo ad p̄mũ ſcõz thõ.
. 2. 2. q. lxxxxvij. p totum. Deũ
tēptat qui experimētum ſumit
ſeu explorat ex intencõe racõe
ꝓprie perſone p ſua verba vel
facta de dei potentia. ſapia. pie
tate. bonitate. vel volũtate ſpecu
latiue ſine ſpēali dei inſtinctu. ſi
ne iuſta ncãtate vel pia vtili
tate ⁊ ſine alijs debitis circum
ſtãcijs. vel q̃ etiã p̄ter intēcõez
talia expiendi aliq̃d loquitur.
petit. vel fac̄. qđ ad nl aliud vti
le eſt niſi ad probãdũ dei ptã
tem. ſapiētiam. volũtatem. vel
bonitatē. vnde ſup illo deu. vi.
non temptab dñm deũ tuum
dic̄. glõ. deũ temptat. qui ha
bēs qđ faciat ſine racõe cõmit
tit ſe diſcrimini vel periculo expe
riens vtr̄ poſſit liberari a deo
Dicitur primo q̃ expimētum
ſumit ſeu explorat. q2 tēptare
eſt experimētum de aliquo ſu
mere: nullus aũt experimentũ
ſumit niſi de re ignõ vl' dubia
Ex quo pt3 q̄ omnis deũ tēp
tans deũ ignorat. vel dubitat
de aliqua perfectõe dei quod
ſemp eſt pccm̄. Ex quo pt3 q̄
deũ temptare ſp eſt peccatum
Dicitur ex intencõne ad dr̄am
tēptacõnis p̄ter intencionem
¶Ubi nondũ q̄ duplex ē dī b
temptacõ. vna itenta. alia nõ
intenta Intenta ſit dupliciter.
vno mõ expſſe. alio mõ iterp̄
tatiue. Expſſe cũ aliquis dicto.
vel facto itendit experimētum
de aliquo ſumere Interp̄tatiue
vero qñ nõ intendit exprimen
tũ ſumere p ſua dicta vel facta.
tñ agit vel dicit qđ ad nihil ali
ud videtur ordinabile niſi ad
experimētum ſumēdum vnde
quaſi interp̄tatiue deũ temptat.
quia ſi nõ intendat de deo ex
perimētum ſumere aliquid tñ
petit vel facit ad nihil aliud
vtile niſi ad probãdũ dei ptã
tem. bonitatem ⁊ ſilia Dicitur